

נקודות של אור

דיבורים מאירים שזכינו לטמוע מפי כ"ק מרן רבינו שליט"א בטיעור חומש רט"י פרשת מסעי תשפ"ב

בני ישראל כשהיו במצרים, מסופר עליהם כי – "מתחילה עובדי עבודה זרה היו אבותינו".
אומר המאור עיניים: לא ייתכן שעם ישראל עבדו עבודה זרה! אי אפשר להגיד כך – כי הבורא ודאי לא
היה מוציא ממצרים עם שמשחתחוה לפסל!
ובכלל, אם היו עם ישראל עובדים עבודה זרה ותפוסים בה – לא היה את מי להוציא ממצרים...
אלא מה, מסביר המאור עיניים, מה הפירוש 'עובדי עבודה זרה היו אבותינו במצרים?' עם ישראל התייסרו
במצרים בעבודת פרך, בחומר ובלבנים ובכל עבודה קשה, והם לא חשבו שלעבודה הקשה ולייסורים שהם
עוברים – יש איזשהו קשר לעבודת השם!
הם חשבו שהקשיים שלהם הם 'עבודה-זרה ולא קשורה' לתכלית החיים שלהם!
זוהי 'עבודה זרה'!

*

'וישמן ישורון ויבעט', אומר ר' אשר: לא מדובר בכאלה שהשמינו מרוב אוכל – אלא שהשמינו מרוב
עבודת השם!
אנשים שחושבים כי הם מושלמים, ועסוקים בשלימות האישית שלהם, במקום לראות את הסכנה
התמידית שלהם ליפול אלמלא השם ישמור עליהם – סופם לבעוט...

*

"אם אמרתי מטה רגלי – חסדך השם יסעדני".
ישנם רגעים בחיים בהם האדם אומר לעצמו 'מטה רגלי', הלב שלו מתמלא פחד מפני הבאות. מי יודע מה
יהיה, מי יודע איך זה ייגמר.
ישנם רגעים בהם הוא נקלע למצב של ערפל וחושש שהוא בדרך להתמוטטות. הוא חש שאינו יכול
להתמודד לבדו, כי איך שזה נראה עכשיו – ההתמוטטות היא רק עניין של זמן.
אומר דוד המלך: אם אתה נמצא במצב כזה שבו אתה אומר לעצמך 'מטה רגלי', אם אתה חושש, אם אתה
מפחד – דע לך שהבורא הוא זה שהביא אותך למצב הזה! הוא זה שמפגיש אותך עם הערפל וחוסר האונים,
אבל לא כדי להפיל אותך!
הבורא לא רוצה שתתמוטט חלילה, אדרבה! הוא רוצה שתתן לעצמך משענת אמיתית – ולא רעועה! הוא
רוצה שתפסיק להישען על הכוח שלך, על הרגליים שלך – ותתחיל להסתמך רק על השם!
חסדך השם, הם יהיו ה'מסעד' והמשען שלי!

הרגעים בהם אני רואה את חוסר האונים שלי, את חוסר הידיעה, החשש מפני העתיד וחוסר היכולת להתמודד לבד – אינם רגעים שממוטטים את האדם, אלא גורמים לו להבין שרק השם יכול לשמור עליו ולהוביל אותו בדרך הנכונה!

כשהאדם מבין את זה – הוא ממנף את הקושי לחיבור עם השם...

*

בימים אלה ישנם רבים המעפילים אל שווייץ. ישנם כאלה שהנופש שלהם הוא – לעבור ממקום למקום. הם רוכשים לעצמם כרטיס נסיעה מעין 'חופשי ארצי', כרטיס המקנה להם זכות לנסוע בכל הרכבות, הרכבלים והספינות הקיימים בשווייץ – ומיד כאשר הם מגיעים הם עולים על הרכבת ומתחילים במסע...

הם עוברים מרכבת לרכבת, מרכבל לרכבל, ומיד כשמגיעים ליעד אחד – כבר מחפשים כיצד להגיע ליעד הבא... הם אינם נהנים מהרגע, ומחפשים רק ללכת ממקום למקום. זו ההנאה שלהם...

זוהי אינה נסיעה. זוהי בריחה! הם לא היו בשום מקום, רק חיפשו בכל מקום – כיצד להגיע למקום אחר... ההבדל בין נסיעה לבריחה – נסיעה, היא יציאה ממקום למקום עם מטרה מסוימת במקום השני, ואילו בריחה היא 'רק לא להיות כאן'...

יש אנשים שזהו כל חייהם. מחפשים לברוח ממקום למקום, אינם מסוגלים להתחבר לרגע, להווה, למקום שבו הם נמצאים עכשיו. הם מפחדים מעצמם, פוחדים למצוא את עצמם.

הם קמים בבוקר וממהרים לבית הכנסת, שם מקצרים כי הם ממהרים לכולל או לעבודה. גם במקום העבודה הם חסרי סבלנות כי הם ממהרים הביתה, בבית הם ממהרים לטפל בטלפונים ובמיילים, ומהבית הם כבר רצים לשיעור... בשיעור הם ממהרים כי יש חתונה – ומהחתונה הם ממהרים הביתה, שם הם ממהרים ללכת לישון, כי מחר מחכה להם עוד יום של בריחה...

האנשים הללו, אם תכניס לסדר יומם חצי שעה של 'התבודדות' – חייהם יהפכו לגיהנום! הם אינם יודעים כיצד מסתדרים בחצי השעה הזאת, בה הם יושבים ולא ממהרים לשום מקום...

הבורא דורש מאיתנו: עלה אלי ההרה – והיה שם! תהיה במקום שלך! אל תחפש לברוח!

גם אם הבורא זימן לך התמודדות – אל תברח! זכור שיש בהתמודדות הזו איזושהי מטרה! השם רוצה להביא אותך לנקודה מסוימת, למנף אותך למקום טוב יותר! נסה למצוא את הנקודה שהבורא רוצה ממך בהתמודדות הזו!

*

חמישים פעמים ניסו בני ישראל לעשות עסקאות נדל"ן – ונכשלו...

ארבעים ושתיים מסעות (ועוד שמונה מסעות בהם חזרו לאחור – כפי שאומר השפת אמת) בהם ניסו לחנות, להקים ערים, לבנות את עצמם, לסדר לעצמם את החיים.

חמישים פעמים הם נכשלו – עד שהגיעו למקום אותו בחר להם השם!

לאחר חמישים כישלונות, הם הגיעו לנקודה שהבורא רצה מהם!

גם אם היו ארבעים ותשע כישלונות – חפש את הבורא, בקש אותו, תתחבר אליו!

*

הרבי אמר: התלונות של האדם בחייו – מרוקנות את מאגר הכוחות שלו!

חשיבה חיובית – בונה את מאגר הכוחות של האדם!